

48
pää 364.

teine fai, - jälle viisuta kaa ää.
Kui tuli koo kõige noorema
poija kade. Noorest poigest ole
aga jahine mette, nagu teipi. Ta
oli kinnus tugew. Lu püüas
põlwe-est jaa nedagi ta wärska
mette, kiki wäpsta üle kaela.
Kui da nüid kathe-gümne ühõ
kastajus fai, tuli kure waim
täwa ää wiima. Pois-est taha
minna mette, aga kus-ja peapi,
piwi mirema.

Wana kure reis es, pois jaotis
jänge. Aga wana lootas nil armuta
nõbet teetfi, et pois ühõ joni,
keel kuuwast, wäljas, ta jänge piwi
jasma. Wiimast jähi pois taat
ulga meid jänge jälle; wana läss
aga jalga paku laiges peale teetfi.
Pois tahõ tagetfi pööda, aga
wana nägi jeda ning oidis enhat
ikka fiist - nagu moad pois sed.

Maad lägpi kuhõ püüas aru-
set medõtt läbi. Seal metfi tuli
poisile pööja tagant ües wana
aie meid waja ja küsis, kus-da
lähäl? Pois ütles, et wana
kure-da ää wijs. all ütles. Oata
kui-ja fiist metjast waja lähäl.

Wälja paa
Kõrisona -
na all kure
jaanuse. Poig
sile eä
sõnõhõnõ
aha tükna

49
pää 365.
tulele jõe meija eares ües lepa
pöefas waja. Taha see juurikastem
üle. Seal alt tuli ües wagy abu wälja,
ja wagy mees ^{jalga} wälja. Ta ää pea
nõnõcha teju apõid. Maad u'jal
wangu ja puutganõs eort metfi.
Aga kui-ful tuho-gorra abi staris
lähäl, jii mõtte mõnde peale ja
nõu tulad jõele abim. Pois läss
edetfi ning meija eares tuli-dale
lepa pöefas waja. Ta käristas jälle
üle. Seal alt tuli wähiolane
wagy abu wagy mehega wälja ning
puutganõs eort metfi.

Pois läss nüid kurja-waimu
jänge teetfi ning jõiõis wiimaks
taga pöögu pehe. Seal küsis
pois kurja-waimu näõtt. et kus-
kus-ml wennaõ on? Põle ää,
ütles wana. Maad u' metfi eina
niitmal, tulad õhõ pehe, ja
lähäl come koo nõnõcha jeltfi.
Toko-eh! ütles pois, kus-ma jõe
sija niitjari ole talnõ. Kül-ma
pata!... Kurkufid mehed kate-pida
rinnutfi kogu. Pois oli tugewam
fai kurja-waimu oma alla karema
ning kopsi-ta pool jurnus.